

Sygn. akt D/OSD/13/2012,

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
wydane dnia [REDAKTOWANE] w Szczecinie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
w składzie:

Alicja Kujawa – Przewodniczący
Joanna Wieromiejczyk – Sędzia
Piotr Kodymow – Sędzia sprawozdawca

Protokolant: [REDAKTOWANE]

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: Błażeja Baumgarta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] r. w Szczecinie sprawy przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] wpisanemu na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] **obwinionemu o to, że:**

w okresie od dnia [REDAKTOWANE] do [REDAKTOWANE], w [REDAKTOWANE] jako pełnomocnik z wyboru [REDAKTOWANE] będącego pozwanym w sprawie z powództwa [REDAKTOWANE] o zapłatę z weksla, toczącej się przed Sądem [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] (sygn. akt [REDAKTOWANE]), sporządził i wniósł do Sądu pismo procesowe – zarzuty od nakazu zapłaty z dnia [REDAKTOWANE] w którym to piśmie, opierając się jedynie na twierdzeniach swego klienta i nie dysponując innym materiałem dowodowym w sposób stanowczy stwierdził, że powód ukradł weksel jego klientowi i usiłuje wyłudzić kwotę [REDAKTOWANE] zł na podstawie skradzionego weksla, a wniesiony pozew ma na celu zalegalizowanie przestępczego wyłudzenia pieniędzy, czym naruszył ustawowy obowiązek korzystania z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą oraz etyczny obowiązek nie przekraczania granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą podczas korzystania przy wykonywaniu zawodu z wolności słowa i pisma, jak również etyczny obowiązek dbania przez radcę prawnego o to, aby jego wystąpienia nie naruszały godności osób uczestniczących w postępowaniu,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 27 ust. 6 i z art. 30 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

o r z e k a:

- 1) umorzyć postępowanie dyscyplinarne wobec obwinionego radcy prawnego [REDAKTOWANE]
- 2) kosztami postępowania w całości obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]

Alicja Kujawa

Joanna Wieromiejczyk

Piotr Kodymow

Alicja Kujawa

Wieromiejczyk

Kodymow



Uzasadnienie

Dnia [REDACTED] do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] wpłynęła skarga [REDACTED] na zachowanie radcy prawnego [REDACTED]. W skardze [REDACTED] wskazał, iż radca prawny [REDACTED] będąc pełnomocnikiem [REDACTED] pozwanego w sprawie z powództwa skarżącego zawisłej przed Sądem [REDACTED] w [REDACTED] pod sygn. akt [REDACTED] dopuścił się naruszenia Kodeksu Etyki Zawodowej Radcy Prawnego. Naruszenie zasad etyki nastąpiło w ocenie skarżącego poprzez utożsamianie się radcy prawnego ze stanowiskiem reprezentowanego przez siebie mocodawcy, pomimo obowiązku zachowania niezależności oraz poprzez przekroczenie granic wolności słowa w treści formułowanych przez siebie pism procesowych i w ramach wypowiedzi ustnych w trakcie rozprawy sądowej, a także poprzez bezpodstawne naruszanie godności przeciwnika procesowego. Skarżący wskazał, iż treść, jak również ton, pisma z dnia [REDACTED] zawierającego zarzuty od nakazu zapłaty wydanego na skutek powództwa wytoczonego przez skarżącego, sporządzonego przez radcę prawnego [REDACTED] w imieniu pozwanego [REDACTED] godzi w dobre imię skarżącego pomimo braku jakichkolwiek dowodów uzasadniających stanowisko mocodawcy radcy prawnego [REDACTED].

Postanowieniem z dnia [REDACTED] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] wszczął dochodzenie w sprawie nadużycia przez radcę prawnego wolności słowa i pisma przy wykonywaniu czynności zawodowych, to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 1 i 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 27 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W dniu [REDACTED] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchał skarżącego w charakterze świadka. Skarżący podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko zawarte w skardze.

Dnia [REDACTED] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przedstawił radcy prawnemu [REDACTED] zarzut, iż radca prawny [REDACTED] w okresie od dnia [REDACTED] do dnia [REDACTED] w [REDACTED] jako pełnomocnik z wyboru [REDACTED], będącego pozwanym w sprawie z powództwa [REDACTED] o zapłatę z weksla, toczącej się przed Sądem [REDACTED] w [REDACTED] (sygn. akt [REDACTED]), sporządził i wniósł do Sądu pismo procesowe – zarzuty od nakazu zapłaty z dnia [REDACTED], w którym to piśmie, opierając się jedynie na twierdzeniach swego klienta i nie dysponując innym materiałem dowodowym w sposób stanowczy stwierdził, że powód ukraść weksel jego klientowi i usiłuje wyłudzić kwotę [REDACTED] na podstawie skradzionego weksla, a wniesiony pozew ma na celu zalegalizowanie przestępczego wyłudzenia pieniędzy, czym naruszył ustawowy obowiązek korzystania z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą oraz etyczny obowiązek nie przekraczania granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą podczas korzystania przy wykonywaniu zawodu z wolności słowa i pisma, jak również etyczny obowiązek dbania przez radcę prawnego o to, aby jego wystąpienia nie naruszały godności osób uczestniczących w postępowaniu.

W dniu [REDACTED] radca prawny [REDACTED] został przesłuchany w charakterze obwinionego. Radca prawny nie przyznał się do popełnienia zarzucanego Jemu czynu i podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko wyrażone w odpowiedzi na skargę z dnia [REDACTED]. Zarazem radca prawny [REDACTED] wskazał, iż sporządzając zarzuty od nakazu zapłaty opierał się na informacjach przekazanych przez klienta i nie było jego celem pokrzywdzenia [REDACTED] w szczególności jego poniżenie czy też naruszenie jego

dobór osobistych. Nadto radca prawny [REDAKTOR] zawnioskował o przeprowadzenie dowodów z przesłuchania w charakterze świadków [REDAKTOR] oraz [REDAKTOR] [REDAKTOR] które to wnioski dowodowe zostały oddalone postanowieniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia [REDAKTOR] z uwagi na fakt, iż okoliczności, które miałyby zostać wyjaśnione w rezultacie przeprowadzenia zawnioskowanych przez radcę prawnego [REDAKTOR] dowodów, zostały już ustalone w sposób zgodny z twierdzeniami obwinionego radcy prawnego.

Wnioskiem z dnia [REDAKTOR] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wystąpił do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOR] o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDAKTOR] zarzucając obwinionemu, że w okresie od dnia [REDAKTOR] do dnia [REDAKTOR] w [REDAKTOR] jako pełnomocnik z wyboru [REDAKTOR] będącego pozwanym w sprawie z powództwa [REDAKTOR] o zapłatę z weksla, toczącej się przed Sądem [REDAKTOR] w [REDAKTOR] (sygn. akt [REDAKTOR], sporządził i wniósł do Sądu pismo procesowe – zarzuty od nakazu zapłaty z dnia [REDAKTOR], w którym to piśmie, opierając się jedynie na twierdzeniach swego klienta i nie dysponując innym materiałem dowodowym w sposób stanowczy stwierdził, że powód ukraść weksel jego klientowi i usiłuje wyłudzić kwotę [REDAKTOR] na podstawie skradzionego weksla, a wniesiony pozew ma na celu zalegalizowanie przestępczego wyłudzenia pieniędzy, czym naruszył ustawowy obowiązek korzystania z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą oraz etyczny obowiązek nie przekraczania granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą podczas korzystania przy wykonywaniu zawodu z wolności słowa i pisma, jak również etyczny obowiązek dbania przez radcę prawnego o to, aby jego wystąpienia nie naruszały godności osób uczestniczących w postępowaniu.

W przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny.

Radca prawny [REDAKTOR] reprezentował [REDAKTOR] jako pozwanego w sprawie o zapłatę z weksla z powództwa skarżącego [REDAKTOR] toczącej się przed Sądem [REDAKTOR] w [REDAKTOR]. Obwiniony radca prawny w imieniu pozwanego sporządził pismo zawierające zarzuty od nakazu zapłaty z weksla wydanego na skutek pozwu wniesionego przez skarżącego [REDAKTOR]. W zarzutach od nakazu zapłaty obwiniony radca prawny, opierając się wyłącznie na informacjach udzielonych przez pozwanego (przez klienta), wskazał m.in., iż powód (skarżący [REDAKTOR] wszedł w posiadanie weksla, w oparciu o który został wniesiony pozew i wydany nakaz zapłaty „w sposób przestępczy, kradnąc ten dokument z biurka pozwanego”, jak też że „doszło do przestępstwa polegającego na kradzieży dokumentu o charakterze papieru wartościowego, a następnie usiłowaniu wyłudzenia na podstawie skradzionego papieru od pozwanego przez powoda kwoty [REDAKTOR] oraz że pozew „ma w istocie na celu zalegalizowanie przestępczego wyłudzenia pieniędzy od pozwanego”. Tego rodzaju stwierdzenia zawarte w piśmie sporządzonym przez radcę prawnego zbulwersowały [REDAKTOR] w którego ocenie radca prawny [REDAKTOR] posługując się tego rodzaju stwierdzeniami wyłącznie w oparciu o informacje uzyskane od klienta dopuścił się przewinienie dyscyplinarnego. W toku postępowania doszło jednak do pojednania pokrzywdzonego [REDAKTOR] z obwinionym radcą prawnym [REDAKTOR], czemu [REDAKTOR] dał wyraz w pismach z dnia [REDAKTOR] (za pośrednictwem swojego pełnomocnika), jak też w piśmie z dnia [REDAKTOR] a przede wszystkim w trakcie przesłuchania w charakterze świadka na rozprawie w dniu [REDAKTOR]. W szczególności pokrzywdzony [REDAKTOR] wskazał, iż pogodził się z obwinionym [REDAKTOR] okoliczności sprawy zostały Jemu wyjaśnione, a konflikt został zażegnany i z jego punktu widzenia postępowanie mogłoby zostać zakończone. Fakt pojednania się z pokrzywdzonym [REDAKTOR] akcentował również wielokrotnie w toku postępowania obwiniony radca prawny [REDAKTOR]. Okoliczność, iż doszło do pojednania pokrzywdzonego z obwinionym została także

uwzględniona przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, który na rozprawie w dniu [REDAKTED] [REDAKTED] po zapoznaniu się z przedstawionym w toku rozprawy stanowiskiem pokrzywdzonego (przesłuchiwanego w charakterze świadka), wniósł o umorzenie postępowania z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu z uwagi na postawę prezentowaną w toku postępowania przez obwinionego radcę prawne, ale również z uwagi na fakt pojednania się obwinionego z pokrzywdzonym.

Dowód:

- wniosek o wszczęcie postępowanie dyscyplinarnego (k. 3 – 5)
- zarzuty od nakazu zapłaty (k. 6 – 7)
- odpowiedź na skargę (k. 10)
- pismo pełnomocnika pokrzywdzonego (k. 147)
- pismo pokrzywdzonego (k. 149)
- zeznania świadka [REDAKTED] (k. 22 – 25, k. 155 – 157)
- wyjaśnienia obwinionego radcy prawnego (k. 87 – 90, k. 155 – 157)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Niewątpliwie zachowanie radcy prawnego [REDAKTED] wyczerpuje znamiona zarzucanego Jemu w niniejszym postępowaniu deliktu dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu ustawowego obowiązku korzystania z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą oraz etycznego obowiązku nie przekraczania granic określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą podczas korzystania przy wykonywaniu zawodu z wolności słowa i pisma, jak również etycznego obowiązku dbania przez radcę prawnego o to, aby jego wystąpienia nie naruszały godności osób uczestniczących w postępowaniu. Jednakże w ocenie Sądu zachodzi w niniejszej sprawie przesłanka uzasadniająca umorzenie postępowania, o której mowa w art. 17 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania karnego, albowiem w ocenie Sądu szkodliwość społeczna popełnionego przez obwinionego radcę prawnego czynu jest znikoma. Za powyższym przemawia zaprezentowana przez obwinionego radcę prawnego w toku postępowania postawa wskazująca na to, iż uświadomił on sobie konieczność przywiązywania należytej wagi do słów używanych w pismach procesowych sporządzanych w imieniu klientów, a zatem w ocenie Sądu można liczyć na to, iż w przyszłości obwiniony radca prawny pomimo umorzenia postępowania w niniejszej sprawie będzie przestrzegał ciężących na nim – a naruszonych w niniejszej sprawie – obowiązków. Za umorzeniem postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania karnego przemawia także fakt, iż bezspornie doszło do pojednania pomiędzy obwinionym radcą prawnym [REDAKTED], a pokrzywdzonym [REDAKTED], przy czym pokrzywdzony [REDAKTED] dał powyższemu wyraz zarówno w pismach składanych w toku postępowanie, jak też w trakcie przesłuchania w charakterze świadka na rozprawie w dniu [REDAKTED] w szczególności wprost wskazując, iż gdyby wcześniej doszło do wyjaśnienia sprawy z obwinionym radcą prawnym, jak to zostało uczynione w toku postępowania, to w ogóle nie składałby skargi. Fakt pojednania się obwinionego z pokrzywdzonym był również silnie akcentowany przez obwinionego radcę prawnego, jak też miał wpływ na ostateczne stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w niniejszej sprawie, który na rozprawie w dniu [REDAKTED] wystąpił z wnioskiem o umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania karnego. Zdaniem Sądu powyższy fakt nie mógł zatem pozostać bez wpływu na ocenę zachowanie obwinionego radcy prawnego. Za umorzeniem postępowania przemawia w niniejszej sprawie również fakt, iż z akt osobowych radcy prawnego [REDAKTED] wynika, że dotychczas nie był on karany dyscyplinarnie. Uwzględniając zatem całokształt okoliczności niniejszej sprawy w ocenie Sądu spełnione zostały w niniejszej sprawie przesłanki do umorzenia postępowania z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działał na podstawie art. 70^b ust. 2 zd. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia. Do odwołania należy załączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

Aliga Kysa Mirosław Kysa AK